HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

„Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.” (Róm 8,18)

XXVIII. évf. 1. szám
2019. február

„Légy csendes szívvel…”

Alig telt el néhány hét az újesztendőből, máris sokan megtapasztalták a veszteség, a fájdalom valóságát, az emberi élet esendőségét és törékeny voltát. Sérülnek emberi kapcsolataink, az öröknek remélt ígéretek lassan megkopnak, és a hosszú évek alatt kiizzadt egzisztencia sem tölti be a hozzá fűzött reményeket. Az Isten nélkül gondolkodó ember szembesülve saját, vagy mások személyes tragédiájával keresi a szenvedés okát, hibáztatja, akit nem ismer, vádolja, akivel még nem volt találkozása.

Isten gyermeke azonban másként viselkedik. Tud arról a világról, melyet a mennyei Atya tökéletesnek teremtett, melyben a szenvedés fogalma ismeretlen volt, ahol nem kellett nélkülözni, félni, vagy csalódni. Ugyanakkor tudja azt is, hogy minden fájdalom következménye az ember lázadásának, a megelégedettség hiányának és az ebből fakadó döntésének.

Pál hitelesen tud szólni a szenvedésről. Életét és szolgálatát megtérésétől kezdve komoly veszély, nélkülözés és számtalan megpróbáltatás kíséri, sőt gyakran még a munkája eredménye sem látványos, sajátjai részéről is értetlenségbe ütközik. Hogyan lehetséges, hogy a körülmények ellenére mégis folytatja, töretlenül bíztatva másokat is? Gondoljunk Jóbra, aki családi tragédiája, barátai ostoba tanácsa ellenére leborulva az Úr előtt így szól hozzá: „Csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel láttalak. Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok porban és hamuban.” /Jób 42,5-6/

Az apostol személyesen találkozott a feltámadott Jézussal. Rábízta az életét és engedte, hogy az Úr használja. Bízott Megváltója ígéretében, miközben tudta, hogy lesz, amit hordoznia kell. Az Úr pedig betöltötte az életét szeretetével, békességgel és soha el nem múló reménységgel. Levelein keresztül Isten ma is arra hív bennünket, hogy nézzünk fel arra, aki a hit szerzője és beteljesítője, aki maga is szenvedett, aki ártatlanul hordozta a világ bűnét, könyörögve az övéiért. Jézus megerősít a kereszthordozás nehéz időszakában: „A világon nyomorúságotok van, de bízzatok: én legyőztem a világot.” /Jn 16,33/ Isten gyermekének egyetlen vigasza az a bizonyosság, melyről az apostol tesz tanúságot. Bár a földi valóság olykor valóban keserű és nehéz, megtöri a szívet, komoly próbatétel elé állítja hitünket, a Krisztustól kapott kegyelem ma is gazdagon árad felénk. Ezért lehet jövőnk és reménységünk, mellyel bátorítani tudunk másokat is, de nem úgy, mint Jób barátai, hanem mint Krisztus megváltott tanítványai.

A sokat szenvedett evangélikus lelkész, énekszerző Gerhardt Pál így írja:

„Lesz ünnepe Isten népének, Ha vége a hétköznapnak,/Levethet minden köteléket, Örvendezhet és vigadhat,/Ott az ég és föld Istenének Boldogan zeng a hálaének./Légy csendes szívvel.” /Ev.ék.340./

Bozorády Ildikó iskolalelkész

TÁJÉKOZTATÓ A PRESBITERI ÉS A KÉPVISELŐTESTÜLETI ÜLÉSEKRŐL

Képviselőtestületi ülésre 2019. január 30-án, presbiteri ülésre február 20-án került sor. Mindkét alkalmat a Széna téri Kistemplomban tartottuk meg, ahol már kipróbálhattuk az új padokat is, melyeket a Magyarország Kormánya által nyújtott támogatásból tudtunk beépíteni.

A **képviselőtestületi** ülésen a következő témákat tárgyaltuk meg:

- Tájékoztatás a Magyar Kormány által nyújtott támogatásból elkezdett beruházásokról.
- Lelkészi beszámolók saját szolgálatukról és a gyülekezet 2018. évi életéről.
- Gyülekezeti, körzeti munkaterv(ek).
- Lelkészi díjlevelek módosítása a 2019. január elsejétől életbe lépő LÉM (lelkészi életpályamodell) szerint.
- Támogatás kérése a Magyarországi Evangélikus Egyháztól a LÉM szerinti bérek többletköltségeinek fedezésére.
- Egy-egy küldött jelölése az országos fenntartású oktatási intézmények igazgatótanácsaiba: a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumba Kocsisné Sárossy Emőke, a Luther Márton Evangélikus Kollégiumba Veczán László.
- Hozzájárulás pályázatok benyújtásához „A magyar falu” program keretében: a kálmánházi templom mellett közösségi tér és vizesblokk kialakítására; kisbusz beszerzésére; érpataki templom javítására (amennyiben ezt a célt meg lehet pályázni).

A **presbitérium** az alábbi napirendi pontokban hozott döntéseket:

- Kérjük a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola vezetését, hogy az iskola pedagógusai számára szakmai és lelki tartalmú csendes napokat szervezzen minden évben augusztus végén, az iskola költségvetésének terhére
- A Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola Pedagógiai programjának módosításáról
- Az intézmény Szervezeti és Működési Szabályzatának módosításáról
- Az intézmény Házirendjének módosításéról
- Az intézmény Adatkezelési Szabályzatának módosításáról
- Az intézmény Honvédelmi intézkedési tervének elfogadásáról.
- Közfoglalkoztatási program keretében munkatársak igényléséről egyházközségi feladatokra.

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczánné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

FONTOS INFORMÁCIÓ!

Felhívjuk a testvérek figyelmét, hogy **2018. december 17-től Egyházközségünk Lelkészi Hivatala** (és Levéltára) az **Eötvös utca 2. szám** alatti volt parókia **épületben működik, előreláthatólag több hónapon keresztül!** Az átköltözést a Luther tér 14. szám alatti gyülekezeti ház teljes körű felújítási munkálatai tették szükségessé. Híveink megértését kérjük az átköltözésből adódó kellemetlenségekért. A Lelkészi Hivatal **korábbi vezetékes** telefonját **nem** lehet hívni, jelenleg ezen a **mobilszámon** érhető el: **06-20/368-9935**

Bemutatkozik az I. körzet felügyelője

1950-ben születtem Nyíregyházán polgári családba. Szüleim mindketten evangélikusok voltak, így gyermekkoromtól fogva folyamatosan evangélikus légkörben nevelkedtem. Szüleim és a nagy család nagy szeretettel vett körül, igaz keresztapámék Miskolcon éltek, de ez különösen jó dolog volt, mert nagy élmény volt hozzájuk elutazni Miskolc –Tapolcára. Az általános iskola elvégzése után a Zrínyi Ilona Gimnáziumba írattak szüleim, mely tudvalevő a Geduly Henrik Evangélikus Leánygimnázium jogutódja volt. Én a második fiús évfolyamba jártam. Urbán Zsóka néni itt szerettette meg velem a fizika tantárgyat. Ő még a Gedulyban is tanított, mi az utolsó kifutó évfolyama voltunk, és tudván, hogy én is evangélikus vagyok, különös szeretettel fordult felém. Ez a tett a kommunizmus éveiben nem kis cselekedet volt.

Miskolcra jelentkeztem a Nehézipari Műszaki Egyetemre (NME) szerszámgép tervezőnek. Mielőtt elkezdhettem volna az egyetemi tanulmányokat, 11 hónapra elvittek katonának Szegedre. 1974-ben kezdtem dolgozni a Szabolcs-Szatmár Megyei Tanács V.B. Ipari Osztályán, majd a Fémmunkás Vállalatnál. 1979-től tanárként dolgoztam a 107. sz. Mező Imre Szakmunkásképző Intézetben, ami később Wesselényi Miklós Szakközépiskola lett. Közben mérnöktanári oklevelet, később közoktatás-vezető oklevelet szereztem. Eleinte csak tanár voltam, majd munkaközösség vezető, és végül tanműhelyvezetői munkakörbe kerültem.

1999-ben a gyülekezet Hírmondójában meghirdetett Luther Márton Kollégium igazgatói állására jelentkeztem Laborczi Gézánál, a gyülekezet akkori igazgató lelkészénél. Kinevezésemtől kezdve, 2015. novemberéig vezettem a kollégiumot. Közben a mindenható Isten kegyelméből megadatott nekem, hogy felépítsem - sok segítséggel együtt - a kollégium új épületét. Mivel a muzsika mindig fontos helyen volt az életemben, először az énekkart sikerült létrehoznom, később a zenélni tudó gyerekekből zenekart is szerveztem. Szerettem, ha a kollégium lakói énekelnek, ezért meghonosítottam a kedd esti énektanulást, ahol általában egy énekeskönyvi gyülekezeti, és egy ifjúsági éneket tanultunk meg, amit a csütörtöki áhítaton el is énekeltünk. Ez mind a mai napig így történik, mely munkában folyamatosan részt veszek. Az 1-es körzetben szeretettel fogadtak. Itt a felújított kistemplom épületében minden körülmény adott a nyugodt, elmélyült gyülekezeti munkára. Igazgató lelkész úrral, dr. Kovács László Attilával jó a kapcsolatunk. Már korábban elindult egy korszerűsítés, s ennek legújabb eredményeként a múlt hónapban szerelték be az új padokat, amit lelkészünk tervezett. Gyönyörűen mutat a gyülekezeti teremben, és igen jó szolgálatot tesz a nagy gyülekezet utóbbi időben ide szervezett eseményein is. További munkálatok is várhatók: térkövezés, légkondicionáló beszerelés. A gyülekezet szőnyeg adománnyal vesz részt a terem otthonosabbá tételében. További terveink is vannak, melynek megvalósításához várjuk szerető mennyei Atyánk áldását.

1981-tól vagyok házas, feleségem Szabó Erika az általános iskolánk gazdasági vezetője, fiam István informatika tanár, de pillanatnyilag nem a szakmájában dolgozik, lányom Fruzsina radiológus rezidens orvos Budapesten. Sajnos unokám még nincsen. Nyugdíjas időmet leginkább a muzsikálás tölti ki. Tagja vagyok a gyülekezeti énekkarnak, továbbá a Lengyel-Magyar Dalárdának. Klarinétozom és tárogatózom a Tüneth együttesben és alkalmanként tárogatóval fellépek ünnepi rendezvényeken. A kollégiumban bekapcsolódom az ének tanításba, áhítatok zenei kí-

séretébe. Van még egy mini színesfémöntödém, és abban is eltöltök néhány órát hetente. Mindehhez erőt a Mindenhatótól kapok, amiért folyamatos hálával tartozom.

Martinovszky István felügyelő, I. körzet

Bemutatkozik a III. körzet felügyelője

1948. január 6-án, Vízkereszt ünnepén születtem a Nyíregyházához tartozó Vargabokorban. Szüleim gazdálkodó emberek voltak, akik megtanítottak dolgozni és becsületesen élni. A mezőgazdasági munka igen sokszínű és szerteágazó. Már gyermekkoromban érdeklődéssel figyeltem a munkafolyamatokat, és később sok mindenben részt is vehettem. Gyakorlati tudásra tettem szert, amit későbbiek folyamán kamatoztatni tudtam.

Az általános iskolai tanulmányaimat vargabokori Általános Iskolában, középfokú tanulmányaimat a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban végeztem. Gimnáziumi tanulmányaimat befejezve 1966-ban férjhez mentem Veres Jánoshoz, akiben hűséges férjet és családját szerető embert találtam. Házasságunkból két gyermek született: Csaba és János, akik már szintén családot alapítottak. Egy-egy unokával áldott meg minket az Isten. Csaba nevű unokánk a Budapesti Műszaki Egyetemen tanul, műszaki és informatikai szakon harmadéves hallgató. Noémi a Református Általános Iskola hatodik osztályos tanulója, aki testnevelő tanár szeretne lenni. Nem hagyhatom ki a felsorolásból gyermekeink párját, Anitát és Brigittát, akiket nagyon szeretünk.

Huszonnégy évi mezőgazdasági munka (kertészet) után úgy láttam, hogy váltani kell. Az a stabilitás, ami az előző évtizedekben tapasztalható volt, megszűnni látszott. Mielőtt munkahelyet kerestem volna, feltétlenül el kell mondanom, hogy Isten előbb gondoskodott arról, hogy ne a saját elgondolásom szerint éljem tovább az életem, hanem Ő sokkal többet szánt nekem, mint amit én saját kútfőből elgondolni is tudtam. 1984-ben megtörtént a csoda, új életet nyertem Jézus Krisztusban, az Atya újjá teremtett engem. Mintha minden megváltozott volna körülettem, pedig csak engem változtatott meg az Isten irgalmából, és kegyelméből. Mondanom sem kell, hogy ezután az Ő akaratát keresve, sajnos nem mindig engedelmeskedve kaptam feladatot. Így tevékenyen részt vehettem a vargabokori imaház építésében, és az azzal járó szolgálatban Bozorády Zoltán lelkész vezetésével, családommal és hűséges gyülekezeti tagokkal együtt (1988-1990), majd 1991 – 1994 között az Emmaus Evangélikus Szeretetotthon gazdasági vezetője voltam. Ezt követően 1997- től 2002-ig a Joób Olivér Gondozó és Rehabilitációs Otthonban élelmezés vezetőként dolgoztam. 2002. március 02-től a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség gazdasági vezetője vagyok.

Munka közben is tanultam: 1992-ben a "Sipkay Barna" Kereskedelmi Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolában üzletvezetői képesítést, 1995-ben számítástechnikai szoftverüzemeltető szakképesítést szereztem. Még ebben az évben elsajátítottam a mérleg - likvid programot, majd ezt követően mérlegképes tanfolyamra jelentkeztem 2001-ben. Gazdálkodásból, pénzügyből, számvitelszervezés - vezetésből sikeres vizsgát tettem 2002-ben. Sajnos tanulmányaimat munkahelyi túlterheltség miatt nem tudtam befejezni, de mindenben, amit elméletben nem sikerült megvalósítani, abban a gyakorlat kárpótolt.

A gyülekezeti munkában kezdettől fogva részt veszek, mint a III. körzet gondnoka, presbitere, és felügyelője. Adámi Lászlóval, a III. körzet lelkipásztorával évek óta tartó közös munkánk nem feltétlenül súrlódásmentes, de a lényeges dolgokban maximálisan egyetértünk.

Sok tapasztalatot gyűjthettem életem folyamán, néhány gondolat erejéig ezeket szeretném megosztani. Az Úristen az egyszerű embereket, a semmiket is hasznossá tudja tenni. A munkánk akkor lesz áldott, ha az ember az Istentől rendelt helyén van. A gyülekezet építésében az imádság elmaradhatatlan, a hiteles élet nélkülözhetetlen. Istent félve, elöljáróinkat tisztelve, munkatársainkat megbecsülve lehet előre haladni. Magamra nézve fontosnak tartom, hogy a munkámban legyek kitartó, egyenes beszédű, fegyelmezett, áldozatkész, s nem utolsósorban másokat megértő.

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van reátok." (1Péter 5,7)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Veres Jánosné felügyelő, III. körzet

Búcsú Simkó Jánostól

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel …" **(Zsolt 100,2)**

Ha Simkó János testvérükre gondolunk, egy tiszta tekintetű, mosolygós, szeretetet sugárzó arc jelenik meg előttünk, 90 éves kora után is fiatalos, egyenes tatásával.

Hol találkozhattunk vele? Vasárnap a nagytemplomban a perselyezés szolgálatát végezte, de gondoskodott arról is, hogy hét közben a gyülekezeti teremben tartandó esti alkalmakon „nyitott ajtóval" fogadja az istentiszteletre, bibliaórára érkezőket. Készségesen elvégezte a gyülekezeti házban szükséges javításokat is.

Honnan indult ez az áldott szolgáló élet? Jánosbokorban élő, igazi tirpák kegyességű családba született 1924. november 11-én. Szülei, négy testvérével együtt istenfélelemben nevelték.

Csendes, dolgos életüknek a háború vetett véget. Leventeként megjárta Németországot is, majd végül orosz fogságba került. Nyomorúságos körülmények között, súlyos betegségbe esett, s már a halál küszöbén állt. Istennek viszont még áldott terve volt az ő életével, ezért csodával határos módon megmenekült. Olyan állapotban került haza, hogy az édesanyja sem ismert rá. Az orvos sem sok reményt fűzött a felgyógyulásához. Mégis lassan talpra állt, és karbantartóként helyezkedett el. Felesége korán meghalt, gyermekük nem született.

56 éves korában – az addig mélyen vallásos embert – elérte Isten hívása: a Vele való teljes életközösségre. A döntő fordulat megtörtént! Három napi gyötrődő imádkozás után „Isten kegyelme rátalált". Erről így vallott 2013 karácsonyának Hírmondóban megjelent bizonyságtételében: „… olyan csodálatos öröm volt a lelkemben, hogy sírva adtam hálát az Istennek ezért a lelki ajándékért."

Sokáig önállóan látta el magát, 87 éves korától két melegszívű gondozónője – előbb Mariann, majd Ibolya – segítette. Mintegy 2 éve leesett, attól fogva korlátozott volt a mozgása. Ősszel kórházba került, ahol állapota fokozatosan romlott. Hallássérülése miatt egyre nehezebb volt kommunikálni vele, de tekintete békességet, Istenbe vetett hitet sugárzott.

2019. február 4-én lépett át a mennyei hazába. Február 18-án volt a temetése. Adámi lelkész úr hirdette az örömüzenetet, az elhunyt megtérési igéje – Jel 3,20 – alapján, koporsója felett. A gyülekezeti tagokon kívül, a szolgálattevő lelkészen túl három másik lelkész is elkísérte utolsó földi útjára. A ravatalnál teljes hittel és reménységgel énekelhettük: „Istenfélők, mily boldogok vagytok, Kik meghalván, Istennél vigadtok." Nyugodjon békében!

„Az igaznak az emlékezete áldott." (Péld 10,7)

Demcsákné Balczó Ildikó

GYERMEKOLDAL

Az ÖRÖM forrása

Több évvel ezelőtt Szegeden nyaraltunk, és elmentünk egy külvárosi kápolnát megkeresni. Sajnos a kápolnát zárva találtuk, ráadásul az édesanyám vize kifogyott (nálam sem volt már innivaló), és ő nagyon szomjas volt. „Se kápolna, se kút!” – volt a keserű gondolatom. De aztán Istenhez kiáltottam: „Uram, adj nekünk vizet! Mert anya szomjas!”

Leültünk, és abban a pillanatban abba az irányba néztem, ahol a kút volt. Bár a kutat egy fa eltakarta, csak azt láttam, hogy egy fiú mintha ivott volna belőle. Mégis, amikor arra jöttek a srácok, megkérdeztem őket, hogy a fa mögött egy működő kút van? És azt mondták, hogy igen! Ilyen hamar válaszolt Isten! Elképesztő… de a „poén” az, hogy elmentünk mellette (közvetlenül) és nem láttuk! De most, hogy hozzá kiáltottam, Isten a tekintetemet arra irányította, és annak ellenére, hogy fa mögött volt – az a tény, hogy valaki ivott belőle – felismerhetővé tette!

A hívő életünkben is van egy „kút”, egy „forrás”, amely mellett sajnos sokszor elmegyünk, vagy egyszerűen elfelejtjük, pedig a mindennapok éltető vize fakad belőle. Ez pedig az öröm! Ha te Isten gyermeke vagy, akkor az öröm kifogyhatatlan módon a rendelkezésedre áll! Az örömhöz a kegyelem áll a legközelebb. Amikor Isten kegyelmet ad, **nemcsak Önmagát adja, de kiárasztja örömét is**.

Most lehet, hogy boldogtalan vagy, de a **boldogság a körülményekre adott válasz; az öröm azonban egy kapcsolatra épülő bizalom.** Az **öröm Isten ajándéka azoknak, akik hisznek a Krisztus evangéliumában. A Szentlélek teremtette meg bennük, mert Isten igéjét befogadták és engedelmeskednek Istennek.** És a kísértések között is megtartják reményüket az eljövendő dicsőségre. A valódi öröm a Krisztusban hívő ember kiváltsága!

Tény, hogy Pál apostolnak állandó az öröme, még a szenvedés kínjában is. Olvasd csak el a Filippi levelet, melyet római fogsága alatt írt! Az öröm, amelyet Pál vagy bármely keresztény tapasztal nem valami átmeneti, érzelmi fellángolás, amely egy pillanatra felemel, majd leejt a következőben, a körülményektől függően. **Az igazi öröm állandó a Lélek által betöltött életben.** Nem egy rózsaszín álom, amelyet a nyugalom, a béke, a kényelem és a biztonság nyújt. **Az igazi öröm Isten jelenlétéből és Szentlélektől származik**, még akkor is, ha a börtönben ülsz a bírói ítéletre várva, ahogy Pál is volt. Neki igazi öröme volt, mert mély, bensőséges kapcsolata volt az élő Istennel, és Jézus Krisztussal. Mivel közel volt Istenhez, örömmel volt tele. A körülmények nem befolyásoló tényezők! **Az Istenhez való közelséged határozza meg az örömed szintjét.**

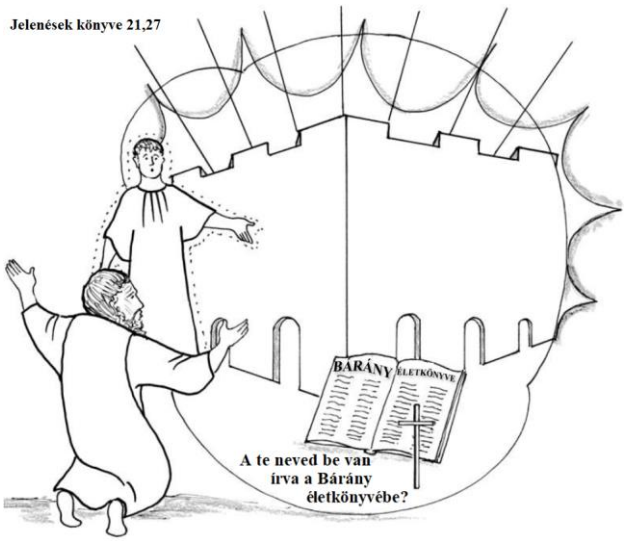

Mi hát, az örömünk forrása? Hol a kút, mely éltető vizet ad a szomjas hétköznapokon is? Jézus maga mondja: *„annak örüljetek, hogy a **nevetek fel van írva a mennyben**.”* (Lk 10,20) Ha megváltattál Jézus Krisztus vére által, akkor bejárásod van az Atyához, és egyszer saját szemeddel láthatod a Bárányt! Ez egy megmásíthatatlan tény Isten gyermekeire nézve!

Hajagos-Tóth Katalin

Egység a sokszínűségben – Aliansz imanyolcad Nyíregyházán

A sokéves gyakorlat szerint a város protestáns felekezetei találkoztak nyolc estén át, meglátogatva egymás istentiszteleti helyeit, ez évben vízkereszt hetében. A nyitó alkalmon Györfi Mihály nyírteleki evangélikus lelkész hirdette az igét, a házigazda Jónás Miklós, a MET (Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség) helyi lelkésze volt.

Az elhangzott nyolc igehirdetés felkerült a tudósító honlapjára is (www.garainyh.hu), ezért most csak címszavakban utalok az elhangzottakra. Az egység alapfeltétele és titka az alázat, mert csak így tudjuk egymást elviselni és elhordozni szeretetben. S ebből fakad a szelídlelkűség és a hosszútűrés is. Az igehirdetéseket közös hálaadó, bűnvalló és könyörgő hangos imádságok követték, ahol sok, a Krisztushívők egységért felelősséget érző testvér szavai elhangozhattak. Pál apostol „házi feladatai” kerültek elénk a sokszínű egység iskolájában, ahol az első „lecke” ez volt: *„Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljetek ahhoz az elhívatáshoz méltón, amellyel elhívattatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel.”* (Ef 4,1-2)

Garai András

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: **„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”**

Varga Dorottya, Mezei Bence, Mezei Máté, Lakatos Liliána Éva, Botrágyi Dalma

Házasságkötések: **„… Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”**

István András és Gilicze Bernadett

Halálozások: **„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg…”**

Tomasovszki József (68), Szuhánszki András (80), Garaj József (70), Fodor Mihály (70), Pálvölgyi Gyula (69), Csernák Mihályné Bálint Zsuzsanna (85), Márföldi Jánosné Vida Erzsébet (89), Rentkó Mihály (84), Benkei Zoltán (71), Gyöngyösi András (80), Csernyi Józsefné Riszulya Margit (78), Hurai János (61), Martinovszky Istvánné Fizely Erzsébet (94), Fucsovics Zsuzsanna (85), Tomasovszki Szabolcs (38), Kis György Gábor (77), Szabó Zoltánné Pócsik Mária (78), Csengeri László (59), Moravszki János (88), Kovács Ágostonné Párticska Erzsébet (78), Molnár András (70), Kovács Sándor (54), Marosi Károlyné Demcsák Irén (94), Kresztyankó Jánosné Csengeri Zsuzsanna (64), Simkó János Márton (94), Gulyás Julianna (78), Gyugos Tamásné Borsós Ilona (55), Morauszki Ilona (90), Pazár Andrásné Kostyál Julianna (81), Dvorcsák András (85), Garai Sándor (74),

Összeállította: Horváth Csabáné

Március havi előzetes

- Március 4-7.között böjti sorozat lesz Mandabokorban, Orbán Attila szolgálatával.
- Március 8-án és 9-én Családi Csendesnap lesz Bodrogkeresztúron, Sztankó Gyöngyi és Bálintné Kis Beáta szervezésében.
- Március 11-15. között tartjuk a böjti sorozatot a Kistemplomban esténként 17.00 órától.

Április havi előzetes

- Április 6-án lesz az EKE (Evangélikusok Közössége az Evangéliumért) csendesnapja Albertiben. Aki szeretne részt venni, jelezze Adámi Lászlónál.
- Április 14-én tartjuk a gyermekek és az ifjúság húsvéti ünnepélyét az Evangélikus Általános Iskola dísztermében.
- Április 14-én Mandabokorban Gyülekezeti asztalközösséget rendeznek.
- Április 15-19. között tartjuk a nagyheti sorozatot esténként 18 órától: hétfőtől szerdáig a Kistemplomban; a nagycsütörtöki és nagypénteki esti istentiszteletekre pedig az Evangélikus Nagytemplomban kerül sor.

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, kórházlelkészünk, Melich Mihály elérhető a 06-20/824-2306 telefonszámon, vagy a misi.melich@gmail.com email címen.

Köszönjük mindazoknak az áldozatkészségét, akik 2018-ban adományukkal támogatták egyházközségünket, ill. adójuk 1-1 %-át felajánlották egyházunknak és alapítványainknak.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

A másik 1 % a következő alapítványainkra adható:

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja. Adószám: 18801703 -1 -15

„Segítség Háza a tirpák utódokért” alapítvány, mely gyülekezeti - és missziói programokat támogat. Adószám: 18151053-1-15

A Nyíregyházi Evangélikus Lelkészi Hivatal
címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák (átmenetileg Eötvös u. 2.):
munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: http://nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2019. április 18.

Lapzárta: 2019. április 12.

Szerkesztőbizottság:
Adámi László, Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna, Márk Borbála, Nádasi Zoltán
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczánné Repka Jolán
E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu
Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.
Megjelenik kéthavonként.
Készült: A Grafit Nyomdában 600 példányban.